

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLE BLADET

MEMENTO VIVERE

2 sider

SEPTEMBER 1953

12 sider

SÅ STARTER VI IGEN!

Ja, så har "Skolebladet" altså udgivet sit første nummer i sæson 53-54. Som det vil vides, gik vi i sidste sæson over til et langt smukkere og mere handy format, som det også denne gang er lykkedes os at udgive bladet i; og vi håber fremdeles at kunne gøre det. Det kræver imidlertid en sikker økonomi, og vi beder derfor enhver af jer, der har nogen mulighed for at skaffe os abonnenter eller annoncører, om at give redaktionen et vink. Denne består i år af Ole Hyltoft, redaktør, Torben Pedersen, sekretær, Ole Bech, annoncechef og Kurt Hansen. Da imidlertid tre af redaktionens medlemmer går ud af skolen til næste år, er vi interesserede i snarest at knytte i hvert fald een gymnasiast til bladet. De, der måtte være interesserede, kan henvende sig til undertegnede.

På denne plads i bladet kan det også være rimeligt at gøre opmærksom på, at ligesom elevrådet ikke er til for at komme på ideer til fornyelse og forbedring af visse forhold, men kun for at forsøge gennemført de ideer, som eleverne selv får, således er "Skolebladet"s redaktion heller ikke til for at skrive bladet, men kun egentlig for at redigere det og sørge for dets udgivelse. Bladets indhold burde bestemmes af jer selv og delvis også af vore abonnenter, altså de "gamle drenge". Nå, men det forbliver vel desværre en utopi, så lad os derfor i stedet nøjes med at ønske skolens elever god fornøjelse med læsningen af bladet og ligeledes håbe, at vore abonnenter på begge sider Atlanterhavet vil have glæde af vort "periodical".

Ole Hyltoft.

* * *

Scheel Larsen

I S E N K R A M

Strandvej 193
He. 2901-4101

alt
US
HEM
AVE

- * R U D E R.....
- * S P E J L E .....
- * R A M M E R .....
- * M A L E R I E R ..... hos

A. SØRENSEN & SØN

Marievej 1 He. 156

Musikhuset APOLLON
STRANDVEJ 90

STAN KENTON:
Blues in Burglesque. 1 & 2.

SUGAR CHILE ROBINSON:
The Hunkie Man
The Green Grass Grows
All Around

JAZZ AT THE PHILHARMONIC:
Perdido 1 & 2.

JELLY ROLL MORTON:
Ballin The Jack
Don't You Leave Me Here

OSCAR PETERSON:
Where Or When
Oscar's Blues

*****
- 2 minutter fra skolen -

Køb Deres B Ø G E R hos

G E N T O F T E
K O M M U N E S

BOG H A N D L E R E

TAKST-
GRANSEN'S
CHOKOLADE
He.2625-Strandvej 72

TAKSTGRANSEN'S

C A L L I S E N S V E J 4,
T E L F. H E. 1 2 8

F A R V E R,
L A K K E R & T A P E T

FARVEHANDEL

ET NYT GYMNASIEFAG: "BEN"!

Det var lige efter sommerferien. Der var En, der sagde: "Hvor er det dejligt at komme i skole igen, nu kan man da endelig få hvilet ud!" Den gamle vittighed passede i dette tilfælde. Han havde ikke ligget på ryggen i sin sommerferie og daset eller gjort udlandet, men han havde arbejdet, han havde tjent penge. Han var ikke den eneste, det vidste vi, men for at se, hvor mange, der i grunden havde lønnet arbejde, har SKOLEBLADET foretaget en gallupundersøgelse over dette emne.

Til brug for undersøgelsen lod vi eleverne i de tre nuværende gymnasieklasser udfylde en kupon med følgende spørgsmål: Helårsarbejde (art og varighed), feriearbejde (art og varighed) og årsindtægt.

Før vi offentliggør tallene, er der grund til lige at bemærke, at der kun går drenge på skolen, og de er sønner af såvel håndværkere, embedsmænd og forretningsfolk. Der eksisterer intet snobberi på skolen, og der er i gymnasiet ingen, der lægger skjul på det, hvis de har et ben. Der er derfor grund til at tro, at besvarelserne er både nøjagtige og sande - og det tjener til ros for gymnasiasterne, at der ikke var nogle, der havde benyttet lejligheden til at pjatte, men i stedet har alle taget alvorligt på opgaven.

Den procentlige del af gymnasiasterne, der har lønnet arbejde ved siden af deres skolegang, varierer en del fra klasse til klasse. Således når to klasser helt op på 70% beskæftigelse, mens andre kun når 20%. Det er i II m og III m, at der nås 70%, mens II ns og III ns henholdsvis når 20% og 40%. Dette kunne tyde på, at de sproglige havde mere hjemmearbejde end matematikerne, hvis ikke procenttallene for feriearbejde også lå betydeligt under matematikernes. Forklaringen ligger måske i - taget med det forbehold som en sådan generalisering altid bør tages med - at matematikerne er mere praktisk anlagte. Det lyder som noget af en frase, men er virkelig tilfældet. Beskæftigelsesprocenten i de to IG'er er 20, og arbejdet er jævnt fordelt på de to linier. Forresten endnu et bevis på, at matematikerne bliver mere praktiske eller sprogmandene mere upraktiske, efterhånden som de kommer op i klasserne. Det lave tal skyldes sikkert, at mange siger deres arbejde fra, når de begynder i gymnasiet og så senere i hvert fald for matematikernes vedkommende igen taget det op.

Den overvejende del af gymnasiasterne, der overhovedet har

arbejde, har det i ferierne, men også mange har helårsarbejde (hermed menes blot arbejde uden for ferierne) og enkelte begge dele. Jobbene er meget varierede; en enkelt klarer skærene som kunstmaler, dog med en svingende indtægt, andre underviser, men størstedelen har morgenplads enten i mejeri eller kiosk. Helårsarbejde ligger hovedsageligt lige efter sommerferien - enten det så skyldes, at nogle har fået lyst til at tjene penge i sommerferien - det er jo almindeligt kendt at mere vil have mere - eller det er fordi sommerferien har været for dyr. De fleste fortsætter til efterårsferien - enkelte længere, andre kortere - men den procentdel, der har arbejde hele året er meget lille. Feriejobbene er mere ensartede; det er mest assistance i gartnerier og ved landbruget eller som heldagsbude, der arvejes. To har dog arbejdet som portier'er og en enkelt som aftenvagter. Til feriearbejdet bruger mange alle 6 uger, mens en enkelt nøjes med 4 dage! Det er de færreste, der deler sommerferien i arbejde og ferie med for eks. 3 uger til hver, hvilket sikkert skyldes, at man i løbet af 3 uger tjener så lidt, at det faktisk ikke betaler sig. I sig selv er det jo også en form for ferie at arbejde, når man blot kommer væk fra det sædvanlige.

Indtægterne stiger jævnt jo højere klasserne bliver. Dette er ganske naturligt, da størstedelen af III'erne er over atten år, og derfor skal have voksen løn. Desværre er det også sådan, at det er betydeligt vanskeligere for "de voksne" at få arbejde. Når man blot er under 18 år, undgår man vrøvl med fagforeningerne - der er den vigtigste hindring - og mange chefer antager hellere en 17-årig, der vel i mange tilfælde også kan bestille det samme som en 18-årig, af økonomiske grunde. I almindelighed kan man godt sige, at det ikke er gået op for ret mange firmaer, hvor mange gymnasiaster, der går ledige, og som gerne vil have et ekstrajob.

Det er slet ikke min mening, at jeg med disse tal vil sige, at dette forhold, at gymnasiasterne arbejder, er forkert. Det er derimod direkte sundt. Det er vist den bedste måde at lære pengenes værd at kende på og ikke nok med det, men det bringer også mange i forbindelse med deres medmennesker fra andre samfundslag, og mon det ikke er den væsentligste grund til at det akademiske hovmod, som vi finder det for blot 30 år siden, nu næsten er forsvundet?

En anden ting, som ikke er sund, er den indvirkning, det får på skolegangen. Det kan mærkes på en forberedelse, om man har tilbragt eftermiddagen på en budcykel, og i de første par timer (fortsættes side 9)

SKOLEFORHOLD I "DEMOKRATIETS HØJBORG"

Har Danmark det fuldenkte demokrati? -- Næppe. Efter Scherfig og Co.'s mening har vi jo som bekendt slet intet. Men har vi det ikke, er der næppe heller noget andet land, der har det. Denne formening bliver man i høj grad bestyrket i ved læsningen af A.B. Hollingsheads "Elmtown's Youth", der i den svenske oversættelse har fået titlen "Tonaaringar".

Bogen kan bedst karakteriseres som en videnskabelig afhandling for lægmænd. Den indeholder resultaterne af en på statistisk materiale og interviews baseret analyse af alle de spørgsmål og problemer, som ungdommen i en amerikansk middelby står stillet overfor i dag.

Lad det med det samme være sagt: kender man ikke i forvejen noget til forholdene, chokeres man. Det amerikanske bysamfund, der her er skildret, og som roligt kan tages som norm for U.S.A.'s større provinsbyer, ejer en så udtalt klasseinddeling, at vi her i Danmark skal helt tilbage til tiden før I. verdenskrig for at finde et passende sammenligningsgrundlag. Til eksempel kan nævnes, at ledelsen af byens eneste gymnasieskole er lagt i hænderne på et råd bestående af borgere fra byen. Nu lever man jo i et demokrati, naturligvis er der almindeligt valg til dette råd; men da der er visse - fortrinsvis økonomiske - interesser, der må beskyttes, omgås faren for eventuelt at få en mand, som skeler mindre til pengepungen end til skolebygningens materielle og undervisningens åndelige kvalitet, ind i bestyrelsen ved simpelthen først at offentliggøre valgdatoen, når tilmeldelsesfristen for kandidaterne er udløbet. Samtidig opslås kandidaternes navne. Disse, der alle (rådet består af 8 medlemmer) kommer fra samfundets højeste klasser er i forvejen under hånden blevet anmodet om at opstille sig. Kvalifikationerne til rådets formandspost er, at man er republikaner, at man har formue, at man er protestant og desuden, at man er medlem af den stedlige rotary-klub.

Disse forhold forårsager selvsagt meget dårlige vilkår for skolen og dens personale, lærerne, der er endnu dårligere lønnede end deres danske kolleger. Samtidig tvinges lærerne til at gå i kirke om søndagen, synge med i koret og lede søndagsskolen. Jeg gad vide, hvad der ville ske, hvis dette og visse andre uskrevne vedtægter blev budt den danske lærerstand.

De her nævnte ting vedrører kun skoleforholdene i "Elmtown". Hollingsheads digre værk, der omfatter næsten 600 tåtskrevne sider, (fortsættes side 9 nederst)

LISTE D SEJFEDE - MEN FIK MINDRETAL!

Ikke nogensinde før i mands minde - ikke en gang i hr. Klems - har der været opstillet 4 lister til et elevrådsvalg. Denne for-bavsende deltagelse prægede skolen i høj grad i de sidste dage før valget. Valgtryk blev der udøvet ikke alene fra listernes medlemmer, men også fra deres tilhængere, og det var næsten ikke muligt at finde et sted, hvor en plakat kunne hange.

Vælgermødet - der i år dog blev holdt i gymnastiksalen - var præget af den hidsige kamp om vælgerens gunst. Liste A's formand Ole Bech 4a holdt en glimrende tale, hvori han fremhævede alle de fordele, der kunne findes for en ren mellemskoleliste, alle de fejl sidste års elevråd havde begået og alle de fortræffeligheder, han selv og hans med-~~el~~erødder ville skaffe. Desværre (!) blev han ikke valgt, men fik dog 78 stemmer.

Liste B's formand fortsatte - dog med en noget ringere tale - men resultatet for hans liste blev 112 stemmer.

Liste C - velsagtens opstillet for at hævde realens stilling - stod for tur og dets formand Christian Fode real - der endog havde maskinskrevet sit manuskript - gjorde hvad han kunne, og der var da også 14 mand, der stemte på ham - altså 11 foruden listens egne medlemmer.

Som rosinen i pølseenden talte forrige elevrådsformand Ole Hyltoft III's, og han blev ikke just modtaget med jubel, hvilket måske skyldes, at mange var ved at være trætte af at høre på programmer, og hellere selv ville til. Skønt listen blev pebet ud efter noder, blev det dog den, der gik af med sejren med ialt 132 stemmer.

Interessen for valget var overordentligt stor blandt eleverne og hvis rektor ikke havde ledet vælgermødet med så fast en hånd og en så klingende klokke, var det hele endt i kaos. Den eneste hage ved det var, at der kun var en time til mødet, hvilket resulterede i, at kun listernes formand fik ordet. Ellers var der blevet et vælgermøde af format ud af det. Valgdeltagelsen nærmere sig de russiske - der manglede kun 2%! I øvrigt var der kun 6 ugyldige stemmesedler, hvoraf kun een var morsom, der stod: Min stemme er i overgang!

Som det ses af stemmetallene, har elevrådet i år absolut mindretal, men lad os håbe, at det vil virke som en spore for dem i deres fremtidige arbejde. Ha.-

Følgende digt, der - efter redaktionens mening - ganske morsomt skildrer nylig stedfundne begivenheder på Gl. Hellerup, er anonymt afleveret til os. Vi takker det beskedne geni og håber, at det ikke bliver sidste gang, vi hører fra ham.

Jeg, som nu kvæder disse ord,
er en vidtbereist digter og sanger;
og på min strejfen fra syd til nord
ved en skole - stoppet - min gang er.

Skolen var gammel og kroget,
alene det var jo noget,
som måtte en digter hidkalde.
Men først da jeg rigtig ind var listet
og så at væggene over var klistret
med sære plakater og pudsige ord,
forstod jeg med eet: Her er det, de gro'r,
de mærkelige skoletanker fra nord.

Fra denne bygning er det, man sender
mig "Skolebladet", der hvergang bekender,
at i næste måned det kommer den første,
og at det både det bedste og største
blandt skoleblade i landet er.
Og avisen mig faktisk også fornøje,
så længe jeg bare ikke skal døje
den side, hvor sammen i virvar man rode
en Armstrong, en Ulrich og en "blå node".
Dog en ting jeg ikke rigtig forstår,
og det er, hvorfor ham Hyltoft går
mod lærernes ret til rigtig at banke
elevernes bagdele røde og blanke.
Han formand jo er for elevernes råd
og ku' derfor udøve mangel en dåd
som korporlig straffer i mørken kælder
ved hjælp af spanskrør, pisk og brændnælder.
Dog hertil er Hyltoft nok alt for from,
så lad mig stoppe min tale derom.

Men altså jeg ind på skolen kom
og finder bygningen ganske tom.
Jeg undres såre, men snart der lyder
en stemme, der kraftfuldt og tordnende byder:

"Jeg talsmand er for de unge på skolen, min mening jeg ej sætter under stolen; jeg kæmper for mellemskolen - og væk med gymnasiet det pak" - siger Bech.

Ja, nu forstår jeg. Valgmødet holdes. Jeg iler til salen og finder et sæde, netop da den næste katederet betræde. Han hedder Bjarnt, og hans liste er B., og den består - så vidt jeg kan se - bl.a. af to små drenge, der glori med beundrende blikke mod Bjarnt så stor. "Hvis han bli'r valgt - er der en, der si'r - så blir hans stilling som Far til Fire".

Dog Bjarnt snart forlader katederet glad, og C.-ernes mand har lært udenad sin tale, hvoraf jeg faktisk kun fatter, at Fode's far har også en datter.

Da næste mand på scenen fremtræder, for første gang jeg ærligt begræder, at Danmark ikke har fjernsyn i farver. Thi Hyltoft, når i mondering han trækker, han alle farvenuancer dækker:

Gule sokker og brune sko
og dertil grå bukser, der dammer bro
til skjorten den røde og jakken den grønne,
og eå et ansigt med linier skønne.
(Noget skulle jo rime på "grønne".)

Nu ordene springer fra Hyltofts gane, han taler og taler ifølge sin vane. Han snakker længe, ja, meget længe, han blir så ivrig, men ho'derne hange mer og mer hos skolens drenge. Som gammel elev han burde have lært, at saglighed regnes for noget sært og ganske forfejlet ved skolens valgmøde.

Dog hvorom alting er,
de fem fra D. vandt sejr,
og rådet hentet blev
fra denne listes lejr. (forts. side. 10)

"B E N" (fortsat)

får den, der har været oppe kl. halv seks for at bringe mælk ud, ikke det samme ud af undervisningen, som han havde fået, hvis han havde kunnet sove til klokken syv.

Som det er gået op for de fleste, er det en frase, for ikke at sige en direkte løgn, at alle kan komme til at studere i Danmark. Det er i allerhøjeste grad afhængigt af den enkeltes økonomi, og ikke som det burde være af evnerne. Når man regner med, at en ung mand, der går i gymnasiet, koster forældrene i hvert fald 4.000 kr. om året, findes der meget få forældre, der derudover kan give deres børn lomme penge, der kan dække deres mere personlige fornødenheder, og hvad er så mere naturligt, end at de selv tjener dem? Selvfølgelig findes der nogle, der hjælper til hjemme med deres bifortjente, men hoveddelens går til det personlige forbrug. I den sammenhæng er det naturligt at anke over det ligefrem tåbelige, der er i, at forældre ikke må få trukket hjemmeboende børn under 16 år fra på skattebilletten. Man skulle tro, at det var i samfundets interesse at dets opvoksede borgere dygtiggjorde sig, men det mener de, der styrer, altså ikke, eller også vil de i hvert fald ikke gøre noget for at lette den økonomiske byrde, som det er for forældrene. Hvis forældre, der havde børn gående i gymnasiet (lærlinge har dog selv en ganske vist lille indtægt) blev fritaget for skoleskatten (der for en middelindkomst ligger på ca. 150 kr.) og fik børnetilskudet, sådan som det takseres for børn under 16 år, trukket fra, og disse penge i stedet kunne bruges på de unge direkte, ville det hjælpe på forholdet! Kurt Boelsgård Hansen.

* * *

Demokratiets Højborg (fortsat)

beskæftiger sig også med ungdommens forhold til samfundet, miljøets betydning, seksuallivet og mange andre spørgsmål interessante såvel for den sociologisk studerende som for menigmand, der herigennem kan erhverve sig et - så vidt man kan skønne - mere sandt end egentlig sympatisk billede af livet i en amerikansk middelby.

Når dette er sagt, må det dog bemærkes, at forfatteren ikke alene har fået lov til at publicere sit værk i U.S.A., men også gennem et par universiteter har fået økonomisk hjælp af staten til sit arbejde.

Alene det er en vægtig formildende omstændighed. Hyl.

Og derfor har jeg nu min versfod slået om
 til stærke, faste jamber, som
 til smuk og værdig pris for sejrherren stå,
 mens skolens mure ældes, og seklerne de gå.
 Til Hyltoft, Torben, Wass,
 til Raben og til Bang
 min lyre løftes skal
 og tone sejrssang.

Le troubadour.

SKOLEMESTERSKABERNE - Mange fine resultater trods regnvejret.

Den 10. september afholdtes de årlige skolemesterskaber - som sædvanlig på Gentofte Stadion. Vejrguderne var åbenbart ikke i det bedste lune, men det lykkedes alligevel at få afviklet de mange mesterskaber. Stævnet forløb ganske som sædvanlig, og der sattes en hel del nye rekorder.

Hans Jørgen Steen Hansen fra 3.mellem satte ny skolerekord ved i kuglestød for yngste gruppe at nå ud på 9,71 m. I højdespring klarede Hans Jørgen sig også glimrende, idet overliggeren måtte helt op på 1,47, før Hans Jørgen måtte give op. Jens Ulrik Piper fra 4b fulgte tæt efter. I femkamp sejrede Hans Jørgen også med 1589 point.

Et nyt kapitel er Ole Vang fra 1g, der stødte 11.60 meter i kuglestød i mellemste gruppe. Den gamle skolerekord var på 10.28, så det var jo ualmindelig flot. Men Vang nøjedes ikke med en rekord. Hans spyd nåede ud på 36,94 m.

Hvis man skulle fremhæve enkelte elever, der i særlig grad udmærkede sig, må det være Ebbe Udsen, der i spydkast kastede 41,64 m og nåede 1,60 m i højdespring. Ott Østerby nåede i mellemste gruppe ud på 1,50 m i højdespring, Vermehren, der i ældste gruppe vandt 100 m løb i tiden 11,8 sek. Endelig er der grund til at fremhæve Leif Wamsler fra 4b, der løb 80 m. på 9.8 sek.

Trods vejret fik vi alle - både deltagere og tilskuere - en rar dag ud af det, og det skyldes ikke mindst den dygtige ledelses - i særdeleshed hr. Bohns - store arbejde med arrangementet af stævnet.

-obs.

SPORTS-
DRAGTEN
til GHG
ALT til
SPORT

Hellerupvej 12

HELLERUP

KONFEKTURE

FORRETNING

- største udvalg -

v/Henry SCHMIDT

Strandvej 161

He. 850

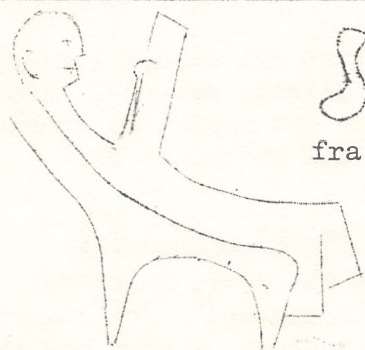
JASON TOBAK'S

FORRETNINGEN

Strandvej 163

(lige over for Frederikkevej)

L E D E R -
V A R E R

SLAP AF

i en stol

fra

ANKER

- M Ø B L E R

Stort udvalg i enkeltmøbler.
Ombetragtning og reparationer ud-
føres på eget værksted.

Strandvej 149

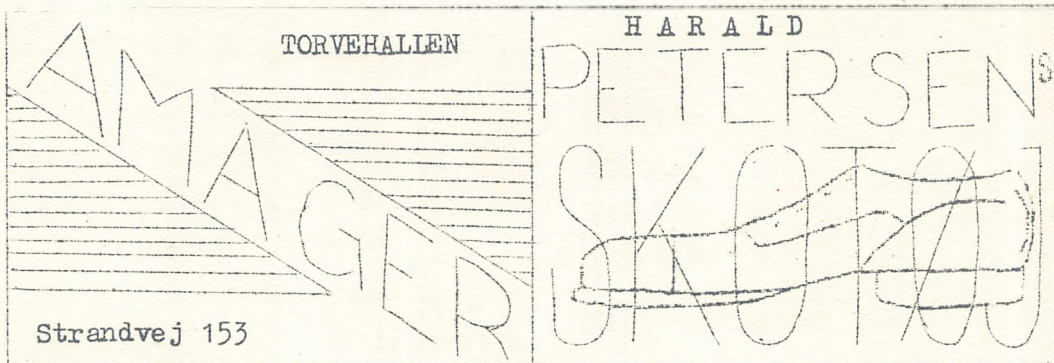
He. 3637

STATSANSALTEN

F O R

REVISION

v/ FRANS BRUUN

FRA UDE- OG HJEMMEFRONTEN

Spøg på "Maria Dan":

Om bord på vort adoptions-skib, "Maria Dan", havde man hyret en ny bådsmand, der i sømandskredse er kendt for at være noget af en særlig.

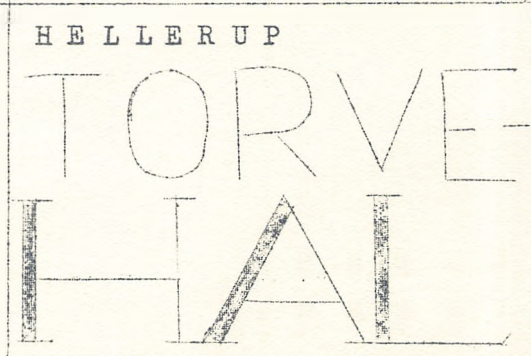
Da manden kom om bord, bad han med et fjoget grin styrmanden, om ikke nok skibets store kran kunne blive hejset ned på kajen, for at hans skibskiste kunne blive taget om bord. Det gik styrmanden med til, og til det øvrige mandskabs store munterhed hejsede kranen "skibskisten" om bord.

Det var en cigarkasse...

Sikken de kan, de lærere...

Vore kære lærere har som bekendt nogle morsomme udtryk, når de bliver vrede. Således plejer hr. Mortensen jo at titulere en doven elev med "Dovne baconsvin", og hr. Nielsen har jo sin "lækre krokodille".

Nu meddeles det fra latinerne, at også hr. Jepsen har

taget et nyt udtryk i brug, "din slimede østers". Hvad bliver det næste, de stakkels dyr skal beskyldes for?

Lidt om det ny G.H.G.:

Den tidligere lystgård "Hellerupgaard", som ligger på den grund, staten har eksproprieret for der at kunne opføre et nyt Gl. Hellerup Gymnasium, var i 1807 efter krigen mod England dette lands soldaters hovedkvarter, og fredsforhandlingerne og kapitulationen blev underskrevet i lysthuset i haven. "Skriver-Hans".

* * *